

Punten bij de Parasja: Devarim – Hoe ziet echt leiderschap eruit?

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja – korte overdenkingen bij het wekelijkse Torahgedeelte.

De Parasja van deze week heet Devarim en loopt van Deuteronomium 1:1 tot Deuteronomium 3:22

In dit Torahgedeelte vertelt Mozes opnieuw over diverse gebeurtenissen tijdens de reis van Israël door de wildernis. We lezen dat Mozes oudsten en leiders aanstelt, dat Israël weigert om het land in te gaan vanwege het verslag van de tien verspieters die angst zaaiden onder het volk en we lezen dat Koning Sihon en Koning Og werden verslagen.

We kunnen veel zeggen over dit Torahgedeelte. Vandaag kijken we naar de kwalificaties die nodig zijn om een geestelijk leider te zijn.

In Deuteronomium 1:9-18 spreekt Mozes erover dat God hem heeft verteld dat hij oudsten en rechters moest aanstellen om hem te helpen het volk te leiden. Ze moesten ook helpen om geschillen op te lossen. De Torah vermeldt de kwalificaties voor deze leiders:

Deuteronomium 1:13

Geef voor uzelf, ingedeeld naar uw stammen, **wijze, verstandige, ervaren mannen**, dan zal ik hen tot hoofd over u aanstellen.

Deuteronomium 1:16-17

Ook beval ik in die tijd uw rechters: Luister naar de geschillen tussen uw broeders, en **oordeel rechtvaardig** tussen een man, zijn broeder en de vreemdeling die bij hem is. **U mag niet partijdig zijn in de rechtspraak**: zowel de kleine als de grote moet u aanhoren. U mag voor niemand bevreesd zijn, want **de rechtspraak behoort aan God**. Maar de zaak die voor u te moeilijk is, moet u bij mij brengen en ik zal die aanhoren.

Samenvattend moeten de leiders van de gemeenschap wijs, verstandig, ervaren, rechtvaardig en onpartijdig rechters zijn. Ze moeten oprecht bezorgd zijn om de noden van alle mensen, en zowel naar de ‘kleinen’ als naar de ‘groten’ luisteren. Ze moeten hun verantwoordelijkheid als leider heel serieus

nemen en erkennen dat ze ten diepste God vertegenwoordigen. Daarom moeten ze de gemeenschap dienen in afhankelijkheid en nederigheid. Een van de belangrijkste doelen die ze hebben is het oplossen van conflicten en geschillen onder het volk en dus het brengen van vrede.

De kans is groot dat Jacobus, de broer van Jesjoea, deze principes uit de Torah in gedachten had toen hij leiders aanstelde in de vroeg-Messiaanse gemeenschap. Je ziet wel dat er overeenkomsten zijn.

In heel hoofdstuk 3 van zijn brief leert Jacobus dat mensen niet allemaal leraren en leiders moeten willen zijn omdat die strenger worden geoordeeld vanwege hun belangrijke rol in de gemeenschap. Ze kunnen enorm veel schade aanrichten met hun tong—de dingen die ze zeggen en onderwijzen. In plaats van conflicten en geschillen op te lossen, zorgen ongekwalficeerde leiders juist voor meer problemen!

Aan het einde van hoofdstuk 3 legt Jacobus uit dat ware leiders ‘wijs en verstandig’ zijn. Dat komt tot uitdrukking in hun goede gedrag. Ze moeten zich niet laten leiden door bittere jaloezie en zelfzuchtige ambitie, maar ze moeten erkennen dat ze God en de mensen dienen. Ze oordelen rechtvaardig met wijsheid van boven, die “puur, vredelievend, vriendelijk, voor rede vatbaar, vol genade en goede werken, onpartijdig en oprecht” is. Bovendien streven ze ernaar om vrede te brengen in de gemeenschap, geen chaos en onrust.

Deze principes voor leiderschap zijn tijdloos. Ze gelden net zo goed voor ons als voor Mozes en Jacobus. Niet iedereen is geroepen om leraar of leider te zijn in de gemeenschap; in feite moeten sommige mensen juist worden ontmoedigd om een dergelijke positie van autoriteit na te jagen!

Onderwijzen en leiden zijn geen eenvoudige zaken, je moet er niet te licht over denken. ‘We struikelen allemaal op vele manieren’ maar als een leider struikelt, kan hij – vanwege zijn invloed – mogelijk een hele gemeenschap met hem laten struikelen. Daarom worden leiders strenger geoordeeld.

Als we leiders en leraren aanstellen in onze gemeenschappen, moeten we goed bedenken of ze wijs en verstandig zijn. We moeten weten of ze goed gedrag vertonen, zoals Jacobus ons leert. We moeten zeker weten dat ze oprecht zijn en de glorie van God nastreven en oprecht meeleven hebben voor de mensen. We moeten kunnen zien dat ze een hart hebben dat vrede najaagt en geen chaos.

Als iemand naar een positie streeft vanuit zelfzuchtige ambitie – omdat hij graag ‘belangrijk’ wil zijn – dan heeft hij niet het hart van een echte leider. Hij zal een dergelijke positie misbruiken omdat hij er zelf beter van wil worden en dat heeft onvermijdelijk schadelijke gevolgen.

Er staan echte levens op het spel. En als een persoon niet erkent dat leiderschap een zware roeping is, dan moet hij geen leider worden.

Jacobus 3:1

U moet niet allemaal leermeesters willen zijn, mijn broeders. U weet immers dat wij dan een strenger oordeel zullen ontvangen.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja!